

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NU OF NOOIT

Kluchtige musical in drie bedrijven

door

Fred Geysels & Jan Versantvoort

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.1132

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NU OF NOOIT* op te voeren moet de naam van auteur *FRED GEYSELS & JAN VERSANTVOORT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/Fred Geysels & Jan Versantvoort
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personages:

STAF VERHOEVEN

CAFÉBAAS ' ONS GENOEGEN'

SANDRA VERHOEVEN

DOCHTER VAN STAF

ROZA SCHELTJENS

SEKVEERSTER

TANTE NETJE

SCHOONZUSTER VAN STAF

ERNESTO FIASCO

ITALIAANS FILMREGISSEUR

DAISY KLUWER

HOLLANDSE ACTRICE
zelfde actrice als Sandra

LOUIS VAN APEREN , Leo genaamd

VERLIEFD OP SANDRA
ZELFDE ACTEUR ALS ERNESTO

EEN KLANT

CEREMONIEMEESTER

LIVE ORKEST

DECOR: modern stamcafé met vogelpik, flipperkast, jukebox
volledig ingericht, affiches etc , koffieapparaat

fond: toog metalles erop en eraan , links in hoek : deur naar woonkamer.
links: twee deuren naar toiletten , afzonderlijk heren en dames
rechts vooraan: raam
midden: deur naar buiten
hoek met fond: rechtdaande kapstok
ergens een gekke klok en barometer goed zichtbaar

Sandra en Daisy moet gespeeld worden door dezelfde actrice
Ernesto en Louis kan gespeeld worden door dezelfde acteur

Alle personages, behalve Daisy spreken dialect.

Leo spreekt Antwerps dialect.

Aantal Dames: 3

Aantal Heren: 5 of 4

DUUR: 90 minuten

Geen pauze of pauze na tweede bedrijf.

Terwijl publiek binnenkomt moet er een gezellige cafésfeer heersen. Het orkest kan al wat amusementsmuziek spelen bijvoorbeeld. De klant kan al vogelpik aan't spelen zijn. Het doek is immers open en wordt nooit getrokken aangezien de ceremoniemeester voor de verbinding zorgt tussen de bedrijven .

Staf en Netje zijn op de scene , de ene ruimt wat af, de andere speelt mee vogelpik. Ceremoniemeester verkoopt programma, wijst p aatsen aan, verwelkomt de mensen. Hij blijft gans het stuk aanwezig, links of rechts vooraan op de scene op barkruk. Bij hem staat een telefoon.

Als publiek tenslotte gezeten is, neemt ceremoniemeester het woord:
(spot op hem)

Cerem/ : Dames en heren, u hebt het nog nooit gezien: het levensverhaal van Sandra Verhoeven, een eenvoudig fris meisje die weet wat ze wil. Het kon uw dochter zijn. Het wordt de kans van haar leven, dames en heren; dat had zij en zeker u niet , ooit maar verwacht. U gaat meemaken hoe zij in deze tijd van crisis, miserie, inflatie, gretig ingaat op de kansen die haar worden geboden. Een waar gebeurd verhaal voor het voetlicht gebracht door.....

Dames en heren: NU OF NOOIT!!

(de ceremoniemeester opent zijn jas(van ceremoniekleding) en toont een ingenaaid doek met rode opgeplakte letters" Nu of nooit" voor hij dit zegt)

(op dat ogenblik neemt klant afscheid van Staf en gaat weg; Netje en Staf blijven alleen op de scene achter: Netje achter toog, Staf blijft vogelpik spelen)

Ceremoniemeester neemt een plastic zakje uit zijn broekzak, verfrommelt het zodat het geluid van regen ontstaat en zegt: " Het is een regenachtige dag. Staf en netje hebben een onderonsje ". Dan blaast hij het zakje op en slaat het stuk:
Start van de replieken (licht op de scene)

BEDRIJF I,

I,1.

Regenachtig weer. Netje ruimt op , Staf speelt vogelpik als ceremoniemeester zijn intro debiteert. Beiden in freeze tijdens tekst van ceremoniemeester.

Staf is ongeveer 55 , nors, bazig, is niet met de tijd mee geëvolueerd. Netje is ongeveer 50, monter mens, praat wat trager en temerig.

Staf: Verdomme, hij wil niet in de roos (gaat naar barometer)
Daar komt voor't eerst ook geen verandering in.

Netje: Bij u precies ook niet. Voraleer die naald van de barometer bij u van slecht naar goed weer draait, ben ik al lang Sue Ellen.

Staf: Over schoon weer gesproken. Weet jij waar ons Sandra het schoon weer uithangt? Dat vrijgevochten eigenwijs geval!

Netje: Je hebt toch over uw dochter niet te klagen.

Staf: Bijlange niet . Ze doet alleen maar waar madam goesting voor heeft.

Netje: Nogal logisch met zo een brombeer in huis. Probeer dan eens wat vriendelijk te zijn. Ze doet hier toch meer dan haar best. Ze houdt het café soms recht, gewoon. Dat ze het hier rechthoudt(stoplap)

Staf: Jullie zijn altijd twee handen op ene buik geweest. Je weet heel goed, dat, toen ons Maria nog leefde, ik altijd opgewekt was. (bij elke deelzin gaat er een pijl naar de vogelpik)

Netje: Maar Staf; zo staan we er allebei voor. Maar ik heb mijn tanden laten zien. Gij zit alleen maar te kniezen. Nee, soms moet je ne leeuw zijn. Maar jij loopt hier met zo een bef rond!

Staf: ' t Is al goed.

Netje: Een verlepte koffiebeurs ziet er nog stralender uit als jij. Da's niet plezant voor ons, hé. Dat het niet plezant is. En zeker ook niet voor Roza. Als ge niet oppast maak ja van haar ook nog een koffiebeurs. Dan zitten we hier met al die.....

Staf: Dat weet ik wel, maar op mijne leeftijd nog veranderen, da's zo moeilijk als van uw koffiebeurs nen bolhoed maken.

Netje: Weet je wat jij moest doen ? Rap hertrouwen!!

Staf: (stapt op haar toe en wil aan haar voorhoofd voelen)
Ikke ? Jij hebt ne slag van de molen gehad, zeker ?

Netje: Allé, zot. Maar Staf, dat is de enige remedie. Je bent nooit te oud om te hertrouwen.

Staf: Ik zou niet weten wie deze vermolmde eik nog wil ...

Netje: Misschien is er wel iemand die..... Maar ja, zoiets zie je niet natuurlijk . Dat je zoiets niet ziet.

Staf: Bedoel je datjij.....met mij ?

Netje: Nu zijn zijn stoppen helemaal doorgeslagen, denk ik .(aparté)

Sandra op, frisse verschijning, 20 jaar, altijd opgewekt. Ze draagt een zwarte jurk, witte bloes, daarover een regenjas. Natte paraplu en boodschappentas overvol.

Sandra: Morning everybody!! Morgen tante Netje.

Netje: Morning, hi(probeert modern te doen) ' Sandra schatje.

Staf: (ironisch) daar is ons klein doodwroeterke. (kwaad) Awel, er stond een heel leger aan de kassa van de G.B. zeker ?!

San: Nee vader. Ik heb alleen hier en daar wat brand gaan stichten en op de terugweg een paar overvalletjes gepleegd en toen moest ik natuurlijk op de vlucht voor de politie (tijdens die repliek sprenkelt ze Staf met open dicht slaande paraplu nat, zodat deze de achtervolging inzet en Sandra in de woonkamer verdwijnt. Netje heeft er deugd in) (het orkest ondersteunt deze achtervolging met passend geluid)

Staf: (komt langzaam tot voor op scene , elke pas met droevige sax ondersteund)

Kinderen, hè. De ne dag zouden ze opeten en den andere dag heb je spijt dat je het niet gedaan hebt.

Sandra terug op in witte diensterschort; begint schabben aan te vullen. Ze neemt pakjes chips :

San: Voilà, ze kunnen ze komen kraken. We zaten er bijna door en dan heb ik ze maar.....

Staf: Was dat nu al nodig ?

Netje: Dat is nu eens een commercievrouwke , zie.

Staf: Daar gaan we weer. Hemelt ze nog maar wat op!! (verdwijnt woonkamer, kan toch geen gelijk halen) (Netje en San teken van verstandhouding)

Netje: Och, nu denk ik eraan. Ik moet nog naar de couponshop. Sandra, meiske, seffens komt Roza. Die zal de rest wel in orde brengen. Ik heb een kleed laten maken , zoiets als van joan Collins voor naar de trouw te gaan van onze Ivo volgende zaterdag. Zoiets met flappen van boven en van onderen..... OOK; (wil aanstalten maken om te gaan, doet jas aan die van bij begin aan kapstok hing)

Sandra; meiske ik ben ermee weg . Als het zo weer blijft moet ik me nog gaan spoeden. En ik moet nog naar de pedicure ook al! Oh, ald die over mijn voetekes ga en die pakt zo één voor één mijn teentjes vast, dan komt het haar recht op mijn armen staan van de deugd!

San: (kan nauwelijks een woord ertussen krijgen) Ja, allé vooruit dan maat. Saluut.

Sandra ruimt nog wat op, schikt haar haar in de spiegel
Ernesto komt binnen. Gek figuur. Ziet er artistiek uit; spreekt Italiaans/Nederlands. Zeer gedreven in zijn bewegingen. Bijna een stripfiguur. Regisseur van tweederangsfilms.

Ernesto: Buonan Giorno. Ik kom maar met de deur in huis. Ik heb gehoord dat het moet zo in de Belgica. Ik zag uw plakkaat van de café.
Het is frappant, frappant (bekijkt haar goed)

San: Ik vind dat een beetje ambetant.

Ern.: Nee, nee, ik bedoel; Die ogen, die haar, die benen, die balcone...(aparté)
Prego, Signora, hoe heet u ?

San: (nog steeds niet begrijpend) Sandra.

Ern.: Ah! Mama Mia; Sandra..... Sandra Moreno. In neonletters

San.: Eh meneer. Mag ik u een koffie misschien inschenken. (probeert hem te kalmeren)

ErN.: De koffie is no importante. U moet ik hebben.

San.: Ik begrijp u niet .

Ern.: Zou u kunnen paraderen als een pauw ?

San.: Ben t U niet goed of zo ? Die is op zijne kop gevallen, denk ik en perte totale(aparté)

Ern. : Nikske perte totale. Explicato. Ik zag u die zebra oversteken en ik heb u gevolgd naar de café en de deur binnengestapt.
Gaat u eens zitten.

San.: (doet wat gevraagd wordt) Normaal mag ik niet bij de klanten.....

Ern.: Mag ik u eventjes spreken ?

San.: Daar ben je al een tijdje mee bezig .

ErN: Wat een gevoel voor humor! (trekt haar naderbij) Kent u Daisy Kluwer ?

San.: Nee.

Ern: Nee, dat is een beroemde actrice.

San. Ja.

Ern.: Ja, ja. en u is als twee druppeltjes water. Het gezicht. Het haar, die figuur.
Ik schrok een floeren aap. U kon wel tweelingen zijn .

San: Dat zou eigenlijk niet slecht zijn . Dan kon die hier eens komen werken.
Daar zit iets in .

Ern.: No, andersom!

San: Hoe bedoelt u ?

Ern.: Explicato . Ik ben een filmregisseur en ik ben bezig met een film....

San.: ' t Is niet waar !

Ern. : Si, een heel interessant vak, maar ongelooflijke problemen. Ik draai nu een film en die Daisy speelt die hoofdrol. Ik moet nog één opname schieten. Zegt dat verwende schepsel toch niet dat ze die scene niet kan spelen!

San: Is dat dan zo moeilijk ?

Ern.: No , dat niet . Maar kunt u broemen ?

San: als een leeuw ! Aarrgggg !!

Ern.: No no, ik bedoel met de broemer. broem, broem

San/ ikke wel , wie niet ?

Ern.: Daisy Kluwer.

San.: Is dat dan zo'n stijve plank ?

Ern.: Nee, alleen losse vijs in de kop! Ze kan het natuurlijk wel , broemen, maar ze wil het niet. De zaak is, ze moet zo hard ze kan door het park broemen. Ze wordt achtervolgd. Ze kijkt om en verliest die controle over het stuur en broemt de vijver in. Dus ze wordt nat en dan heeft zij een hekel.
(doet zeer geactiveerd die scene na)
(valt zelf, op handen en voeten op de grond)

Tussen de haakjes, ik ben mijn contactlens kwijt.

San: Moet ik helpen zoeken ?

Ern.: Prego. (ze zoeken samen op handen en voeten)

San.: Zeg, mijnheer , die Daisy Kluwer, dat is zeker Hollandse kouwe kak.

Ern.: Nee, alleen dikke nek.

San: Toch is het niet niks om op zo'n beroemde troela te lijken.

ErN: Si. Maar u is veel beter van borst. Ik bedoel inborst. U is niet alleen knap, maar ook lief . Maar u begrijpt; zonder die broemscene kan ik niet! Het is het laatste stukje van de puzzel. U zou Daisy de loef kunnen afsteken. En u wordt betaald, behe, tropo bene (slaat op de grond) Ah, daar is die lens (doet ze behoedzaam terug in)

San: Word ik echt goed betaald ?

Ern: Si, si !!

San: Kom, geef eens uw hand(trekt hem recht) (slaat erop) It's a deal!

Ern: Bedoelt u dat u aanneemt ?

San: Ja, maar mijn vader mag er niks van weten. Ik kan dus alleen maar ko en op mijn vrije dagen. Morgen bijvoorbeeld?

Ern: Perfectamente, orgen komt u naar de studio voor een paar proefopnamen...
(pakt visitekaartje) Voila, mijn persoonlijke visitekaartje en het adres van de studio. Mijn naam is Ernesto Fiasco.

San: Hoe zegt u ?

Ern: Ernesto Fiasco.

San: Ik begrijp het . No perte totale maar een fiasco .
Enfin . Kan ik tegen twee uur komen ?

Ern: Twee uur en een half . Is beter. Eh, mag ik Sandra zeggen ?

San: Ik zou niet weten wat u anders zoudt zeggen.

Ern: Noem mij maar Ernesto. Wij artiesten noemen elkaar altijd bij die voornaam.

San: Maar hier in't café niet , hè. Mijnheer Ernesto, nog graag 35 frank voor uwe koffie . (Ernesto ziet de koffie staan, haalt een biljet van 1000fr uit zijn pochet, geeft het)

Ern: Laat de rest maar zitten.

Roza komt op, maar zo , dat Ernesto en San haar niet zien. Ze is 40 jaar, dienstster kijkt verwonderd als ze San met Ern. Bezig ziet .

Ern.: (neemt San bij de schouders) Sandra, ik ben in de wolken u gezien te hebben.

San: Ik voel het .

Ern: Ik ben een koning te rijk. Ik zweef precies in de hemel.

San: Zie maar dat ge daar niet blijft hangen.

Ern/ Ciao!

San : Ciao! Piccobello! (Ernesto af)

Spot alleen op Sandra . Ze begint te dromen van een filmcarrière .

San: Als ze me nu eens konden zien. Sandra Verhoeven wordt Sandra Moreno.
Vroeger heb ik nooit iets goed kunnen doen. Van jongsaf heb ik alleen maar naar mijn voeten gekregen.

De andere spelers roepen afwissellend van achter de coulissen of stemmen op band, of o orkestleden:

Stem 1: Ik heb toch gezegd dat je op tijd thuis moest zijn.

Stem 2: Met wie vrij je nu weer ? En wat doet die voor de kost ?

Stem 3: Doe je nu weer je eigen goesting ?

Stem 4: Je gaat niet alleen op reis!

Samen: Wat denk je wel, snotneus !

Sandra: Maar nu: Londen, Parijs, Tokio...

Dit is mijn kans. NU OF NOOIT. Maestro, music please.

Lied 1.

Het saaat in de sterren
Het is je voorspeld
Jij hebt nog nimmer verloren
Jouw horoscoop heeft geen leugens verteld
Je bent met de helm geboren
Want:

Jij gaat het maken
Jij hebt talent
Ik schreeuw het van de daken
Dat je geweldig bent
Jij gaat het maken
Jij bent uniek
Jij doet nog gouden zaken
Want ij jouw zit muziek

In Amsterdam, wordt jouw naam al gespeld
In Rotterdam staan ze versteld
Jij op de buis
Ach , ik zie je al staan
Bij Willem Duys steel je de show
Jij in een film met Belmondo
Geen enkele vent die jouw platen niet kent
Want jij ja ...

Jij gaat het maken
Je bent grandiaos
Je moest harde noten kraken
Maar je schoot in de roos
Jij gaat het maken
Jij wordt een ster
Ik schreeuw het van de daken
Jij brengt het nog heel ver

Londen , Parijs ' t is een kwestie van tijd
Al je rivalen , barsten van nijd
Geen journalist die jouw niet observeert
En in Privé, gegarandeerd
Wordt er gefluisterd, gesuggereerd
Wat een schandaal
Maar dat hoort nou eenmaal
Want jij, ja (refr . 1.)

Tijdens lied maakt ceremoniemeester van Sandra een ster door haar een stola, sigarettehouder met sigaret aan te geven, sigaret aan te steken; andere spelers kunnen hier een choreografie doen, Ernesto kan optreden als journalist met foto toestel ; kortom: showsfeer.

Sandra kan bijvoorbeeld twee jurken aantrekken van bij het begin waarvan de binnenste een minirokje kan zijn , verborgen onder een wat langere zwarte jurk die samengel houden wordt on de lenden met crepe. Die rok kan dan gemakkelijk uitgedaan worden op het ogenblik dat ze eenster wordt. Er verschijnt dan de minirok.
Bij het einde van het lied reikt de ceremoniemeester weer de langere jurk aan die opnieuw om de lenden wordt geslagen. Sigaret wèg. Sandra wordt dan weer Sandra Verhoeven.

I, 3.

Roza : Awel , heb ik van mijn leven.

San: Ah, dag Rozeke!

Roza: Rozeke, Rozeke, heb ik dat goed verstaan? Jij hebt een afspraak gemaakt met die..... tovenaer ?

San: Ikke wel! Het is ne rare , maar ne toffe.

Roza: En hoe zit dat dan met Leo Van Aperen?

San: Die kan blijven haperen waar hij wil, maar niet aan mij.

Roza: Maar die jongen staat zot van jouw .

San: Dat moet hij weten.

Roza: En ik dacht ddat je al boontjes in de wijk had gelegd voor

San: Dat moet ik dan weten.

Roza: Maar Sandra, het is zo een gentleman. Hij is rijk en hij heeft ne schone auto enhij riekt altijd zo lekker! naar den after scheef (shave) van Chococanel (Coco Chanel)
Als ge die partij laat gaan, dan zie je aan uw neus voorbij gaan: een kast van een villamet een overdekt zwembad , ne Porsche, nen hof van zes hectaren, Louis XV meubelen.....

San: Ja, en ook ne nest klein mannen die later ruzie maken over wie die villa mag hebben, die mijn zwembad veranderen in ne poel met kikkerdril , van den hof ne jungle maken en van mijn meubels hakhout, Leo I stijl . En dan nog iets: hij stottert. Hij blijft regelmatig haperen, die Leo van Aperen...

Roza: Allé, Sandra, niemand is volmaakt en het is trouwens al veel beter . Vroeger haperde hij overal. Nu nog alleen maar als hij een woord moet zeggen met een o in. En als hij zingt, hapert hij helemaal niet !

San: Roza: ik moet er niks van weten. Want ik gha bij de cinema!

Roza: Watte ? Ga jij met dat half zacht gekookt eitje in den donkere zitten ? Kindje toch !

San: Ik ga niet met hem naar de cinema. IK ga bij de cinema. Ik word filmster!

Roza: Nog zo een en 't vriest!

San: Al eens van Daisy Kluwer gehoord?
Daar schijnt een schoon snuitje aan te staan .

Roza: Wie zeg je ?

San: Daisy Kluwer. Da's een beroemde actrice. En die tovenaars is een film-regisseur en zij wil één scene niet spelen omdat madam dan nat wordt. Daarom heeft die mijnheer Fiasco mij gevraagd. Omdat ik op die Daisy gelijk als een gesplitste embryoke.

Roza: Een gesplitst watte ! ? En geloof jij in die fabeltjes van die schone?
Maar je weet niet aan wat gevaren jij je blootstelt. Misschien nog wel letterlijk. Straks moeten we jouw nog gaan zoeken in één of andere harem.

San: Het is helemaal niet voor dat soort rolletjes waar jij aan denkt.

Roza: Toch doe je beter aan Leo te pakken. Die filmhistorie is zo kort als een tijdbommeke. Veel spanning om wat er gaat komen en ene keer dat het ontploft is, e,e puinhoop.

Muziek zet in voor Lied 2
Ceremoniemeester geeft micro's aan.

San: Zeg Roza, nu weet ik seffens helemaal niet meer wat ik moet doen.

Lied 2. (kan aangevuld worden met breakdance of electric boogie)

San: Ik weet niet meer wat ik nu moet doen
Pak ik de Leo dan heb ik heel veel poen
Maar gaat dat blijven duren, hij doet soms toch zo raar
Hij heeft er al teveel versierd, ik zit met de handen in mijn haar.

Roza: Maar meisje toch, ik moet voor u niet kiezen
Met die tovenaars kan je ook nog veel verliezen
De film, da's goed, maar jij wordt dan een slaaf
Houdt uwe naam toch een heel klein beetje gaaf

Refr.: Help, help, help, ik sta nu helemaal paf
Help, help, help, is dat nu niet straf
Wie kan er ons nu zeggen, of beter nog voorspellen
Wie kan het ons vertellen: wordt dat mijn eigen graf ?

San: Hoe zal dat gaan, alle zorgen van de baan
Of breek ik mijne nek met Ernesto van Milaan
Eindelijk eens kansen, zingen, spelen, dansen
Hollywood pas op, ons Sandra komt eraan!

Roza: Pas op; let op; als je Leo nu laat staan
Ne Porsche, dat huis en alles naar de maan
't Is zo een gentleman gelijk als ik hem ken
Hij geeft je alles wat je wilt, neemt dat gerust maar aan.

Samen herhalen refrein.

I, 4. Staf op uit woonkamer.

Staf: Morgen, Roza. Dat komt goed uit. Rommelt die rommel hier eens wat bij elkaar. Hier rommel, daar rommel

Roza: Da's mijne rommel.

Staf: En wat doet die tas koffie daar ?

San: Da's zeker van iemand die het heeft laten staan.

Roza (die het begrijpt) Oh, ik zal die wel wegzetten.

Staf: Dan heeft die die dat bijna vol heeft laten staan, gene smaak. En wat doet dat daar ? (wijst op regenjas)

Roza: Da's ook rommel van mij.

Staf: Op zijn plaats. Het is hier geen uitverkoop. En die asbak. Niet schoongemaakt. (laat asbak op tafel vallen)

San: Ja, en nu is't wel proper, zeker.

Staf: Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen, Sandra. (San hoort het niet) Sandra, horr je me niet ?

San. Och, laat me gerust (af)

Roza: Staf, dat je mij in mijn haar vliegt, tot daar toe. Ik kan nog altijd zeggen: Salut, merci en de kost. Maar Sandra, die heeft het toch een beetje teveel te verduren.

Staf: Ik mag toch op haar fouten wijzen, zeker.

Roza: Als ik jouw niet beter kende, dan zou ik durven denken dat je niks om Sandra geeft.

Staf: Dat is Klauwe kul!

Roza: Dat weet ik.

Staf: Och, dat snap jij toch niet (af)

Roza: Als hij maar eens wist hoe goed dat ik hem snap.